

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119398088
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:6119398088.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: 365.bank a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 zastúpený advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava- Staré Mesto, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX /X, XXX XX C., zastúpená Občianskym združením OSPO Martin, J.Š. Šikutu 4850/1, 03601 Martin, IČO: 52 354 237 o zaplatenie 7420,63 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 379,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 619,28 eur od 28.11.2017 do 02.11.2022
zo sumy 569,28 eur od 3. 11. 2022 do 29.11.2022
zo sumy 519,28 eur od 30.11.2022 do 30.12.2022
zo sumy 489,28 eur od 31.12.2022 do 10.01.2023
zo sumy 469,28 eur od 11.01.2023 do 31.01.2023
zo sumy 439,28 eur od 01.02.2023 do 28.02.2023
zo sumy 409,28 eur od 01.03.2023 do 29.03.2023
zo sumy 379,28 od 30.03.2023 do zaplatenia,
pričom p o v o ľ u j e žalovanému dlžnú sumu splácať v splátkach po 30 eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia pod hrozbou sankcie straty výhody splátok v prípade omeškania žalovaného s úradom čo i len jednej splátky.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov konania.
Žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 15.10.2019 domáhala aby súd určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 7420,63 € spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6787,22 € od 28.11.2017 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že dňa 3.7.2013 uzatvoril žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaný v právnom postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6270615087 ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli okrem iného Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, pričom všetky súčasti zmluvy o úvere sú uložené v registri OPP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom OpP 1OpP78/2018. Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a súhlasil s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 8000 € (istina). Žalovaný sa v zmysle zmluvy zaviazal vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia

podľa zmluvných dokumentov (úver). Žalovaný si neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaného na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaný na upozornenie nereagoval, vyhlásil dňa 27.11.2017 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu z úveru neuhradil a to ani len čiastočne. Jednotlivé splátky žalovaného do zosplatenia úveru sú uvedené v aktuálnom stave úveru, v časti zaplatenej splátky, vyhotovenom z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 Zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Žalobca pred podaním žaloby výzvou opätovne vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradil. V súlade so zmluvnými dokumentmi vznikla žalovaného povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 19,90 % ročne. Napriek tomu, že súlade s Obchodnými podmienkami, je žalobca v prípade ak sa úver stane predčasne splatným oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaním v zmluve, žalobca si neuplatňuje voči žalovaného zmluvné úroky po zosplatení úveru. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovaného od momentu zosplatenia úveru len zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1095 Z.z. v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 % vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k 1. dňu omeškania splnením peňažného dlhu. V nadväznosti na to je výška úrokov z omeškania určená vo výške 5 %. Určujúcim dátumom začatia úročenia zákonným úrokom, a to % z dlžnej istiny úveru po jeho zosplatení, je deň nasledujúci po zosplatení úveru. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžnej sumy a) istinu vo výške 6787,21 €, b) vyčíslený úrok z istiny vo výške 597,42 € (ide o súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), c) zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6787,21 € od 28.11.2017 do zaplatenia d) poplatky vo výške 36 €. Vzhľadom na to, že formulár neobsahuje samostatnú položku na uvedenie sumy vyčíslených úrokov z istiny ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a poplatkov položka istina v časti d) uplatňovaní peňažný nárok formulára obsahuje súčet (1) dlžnej istiny vo výške 6787,21 €, (2) dlžných úrokov z istiny vo výške 597,42 € vypočítaný ku dňu zosplatenia úveru a (3) poplatku vo výške 36 €. Na preukázanie uvedených skutočností žalobca predložil súdu aktuálny stav úveru ku dňu 31.8.2019 zo dňa 2.9.2019, doručenkou adresovanú žalovanému, ktorá výzvu prevzala 7.12.2017, podací hárok č. EPH 110179584 zo dňa 3.11.2017, podací hárok EPH 171986434 zo dňa 26.8.2019, predžalobnú výzvu žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 26.8.2019, výzvu na úhradu dlžnej sumy žalobcu adresovanú žalovanému z 27.11.2017, upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru žalobcu adresovaná žalovanému zo dňa 30.10.2017, zmluvu o úvere lepšia splátka uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou 4.7.2013, ako aj Výpis z vyhľadávania v obchodnom vestníku na meno žalovaného.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp. zn. 1UP/1400/2019 dňa 7.novembra 2019 vydal platobný rozkaz ktorým žalobe vyhovel.

3. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaný podal odpor podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 28.11.2019 v zmysle ktorého žalovaný popiera žalovanú sumu 7420,63 € s príslušenstvom. Žalobca nemá nárok na žalovanú sumu 7420,63 € s príslušenstvom čo do dôvodu a výšky. Zmluva o úvere č. 6270615086 zo dňa 4.7.2013 neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. O úveroch a to: 1) ročná úroková sadzba (nie je v zákonnej výške podľa úrokových mier NBS v rokoch 2013 úvery nad 5 rokov), 2) celková čiastka na zaplatenie (skutočná výška), 3) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, 4) adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Skutočná celková čiastka na zaplatenie 18 720 €. Výška úveru podľa zmluvy: 8000 €. Celková výška nákladov podľa zmluvy: 10 864, 48 €. 8000 + 10864,48 rovná sa 18.864,48,- 156x120= 18.720,-. Predmetná zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky na príklad rozhodcovská doložka, zrážky zo mzdy... Platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s § 299 ods. 2 Csp. Podľa § 11 ods. 1 písm. v) zákona 129/2010 Z.z. O úveroch - predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca má nárok len na výšku úveru bez úrokov a bez poplatkov. Výška úveru podľa zmluvy: 8000 €, ak žalovaný zaplatil spolu: 7380,72 €. 8000-7380,72=619,28. Žalobca nemá nárok na sumu 7420,63 € s príslušenstvom. Žalovaný je dlžný žalobcovi sumu 619,28 €. Žalovaný žiada súd, aby mohol dlžnú sumu 619,28 € zaplatiť mesačnými splátkami po 20 € mesačne. Žalovaný žiada súd, aby platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica číslo konania 1UP/1400/2019 dňa 7.11.2019 zrušil v celom rozsahu. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaný predložil súdu priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých eurách rezidentom eurozóny za rok 2013.

4. Žalobca sa k podanému odporu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 29.6.2020. Žalobca poukazuje na podstatnú skutočnosť a to, že Žalovaný nepoprel uzatvorenie zmluvy o úvere lepšia splátka pod č. 6270615086 (ďalej len zmluva alebo zmluva o úvere), svojím konaním v podobe čerpania úveru ako aj jeho následného splácania a vyjadril súhlas so svojím záväzkom.

5. Je nesporné, že v zmluve sú uvedené podstatné informácie úveru a to výška čerpaného úveru, celková výška nákladov úveru, úroková sadzba ako odplata úveru, počet splátok z ktorej je zrejmé obdobie splácania, konečná splatnosť, atď.

6. Zmluva o úvere obsahuje jasné a zrozumiteľné vyjadrenie celkovej čiastky úveru, a to v časti bodu [3] reps. [3.1] Zmluvy o úvere. Zákon nedefinuje potrebu číselného vyjadrenia celkovej čiastky na zaplatenie, avšak ustanovuje potrebu uvedenia celkovej čiastky úveru a celkových nákladov. Žalobca hneď úvodom popiera absenciu náležitostí menovaných žalovaným.

7. Obligatornosť náležitosti podľa ustanovenia §9 ods. 2 písm k) „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ však bola opakovane prejednaná a to rozhodnutiami najvyššieho súdu, napr.: rozhodnutím zo dňa do dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018. Posudok vytyka neprijateľné podmienky spočívajúce v rozhodcovskej doložke a dohode o zrážkach zo mzdy, ich neprijateľnosť by mohla mať za následok ich neplatnosť nie však neplatnosť zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť že sa spor prejednáva pred všeobecným súdom a nie sú vykonávané zrážky zo mzdy žalovaného, sú tieto výtky bezpredmetné a opakovane pre veriteľa nezáväzné. Žalovaný namieta ďalej absenciu náležitostí v zmluve, ktoré sa v zmluve reálne nachádzajú. Žalovaný namieta, že zmluva neobsahuje celkovú čiastku na zaplatenie. Zákon č. 129/2010 účinný v čase uzatvorenia zmluvy jasne definuje tento pojem v ustanovení §2 písm. h) „celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“. Zmluva o úvere okrem obsahuje výšku úveru ako aj výšku celkových nákladov úveru. Je zjavné, že predmetné údaje dostatočne vymedzujú výšku celkovej čiastky na zaplatenie podľa zákona. Je zjavné, že Žalovaný vedel vyhodnotiť, spočítať predmetné údaje. Pokiaľ teda tvrdí, že Zmluva o úvere absolútne neobsahuje údaj o celkovej čiastke na zaplatenie, jeho tvrdenie je zjavne účelové.

8. Priemerný spotrebiteľ je vymedzený dnes dobre známou formulou „Gut Springenheide“. Súdny dvor ES „zadefinoval“ priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov.“

9. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 26.7.2019 v sp.zn. 3Co/253/2018, dokonca dospel k záveru, že ak by aj celková čiastka úveru nebola číselne určená v zmluve ale iba odkazom na súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov úveru, nejde o tak závažnú nepresnosť aby nastúpila sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru: „Samotná skutočnosť, že 96. mesačná splátka nečinila už 79,00 eur, ale bola ponížená na sumu 72,11 eur, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná matematickým súčinom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje.“ Ohľadom absencie adresy na reklamáciu, v bodu [3.6], ktorým dlžník-žalovaný vyjadril súhlas a potvrdil oboznámenie sa s dokumentmi ako napríklad Obchodné podmienky (ďalej len OP), Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), Sadzobník, Reklamačný poriadok, žalobca poukazuje najmä na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C42/15, kde Súdny dvor uvádza, že „Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že v prvom rade všetky náležitosti zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť obsiahnuté v jedinom dokumente, v druhom rade, že zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a v treťom rade, že táto požiadavka podpisu sa vzťahuje na všetky náležitosti takejto zmluvy. V tejto súvislosti je v prvom rade potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 prvého pod odseku smernice 2008/48 sa zmluva o úvere vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. Uvedená smernica však žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluvy o úvere, na ktoré sa vzťahuje toto ustanovenie, musia byť vyhotovené v jedinom dokumente. Ako vyplýva z článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 v súlade s odôvodnením 31 tejto smernice, požiadavka zrozumiteľne a stručne uviesť v zmluve o úvere, vyhotovenej písomne alebo na inom trvalom nosiči, náležitosti uvedené týmto ustanovením je nevyhnutná na to, aby sa spotrebiteľ mohol oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami. Táto požiadavka prispieva k dosiahnutiu cieľa sledovaného smernicou 2008/48, ktorý spočíva v úplnej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C 377/14, EU:C:2016:283, bod

61). Hoci vzhľadom na tento cieľ nemusia byť všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nevyhnutne obsiahnuté v jedinom dokumente, je pritom potrebné poznamenať, že vzhľadom na odsek 1 tohto článku musia byť všetky náležitosti, ktoré vymenúva tento odsek 2, vyhotovené písomne alebo zachytené na inom trvalom nosiči a musia byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere.

10. Keďže všetky náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 musia byť uvedené zrozumiteľne a stručne, ako v podstate uviedla generálna advokátka v bode 52 svojich návrhov, je nevyhnutné, aby zmluva o úvere obsahovala jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo iné trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Pokiaľ ide totiž o vymedzenie pojmu „trvalý nosič“ uvedeného v článku 3 písm. m) smernice 2008/48, Súdny dvor už rozhodol, že rovnako ako v prípade papierového média musí tento nosič zabezpečiť spotrebiteľovi držbu príslušných informácií, aby si mohol prípadne uplatniť svoje práva. Pre spotrebiteľa je v tejto súvislosti významná možnosť uchovávať informácie, ktoré mu boli osobne určené, záruka, že nedôjde k zmene ich obsahu, ako aj ich dostupnosť počas primeraného času a možnosť reprodukovať ich ako také [pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 97/7/ES Európskeho parlamentu a Rady z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. D. A. 144, 1997, E. 19; F. vyd. 15/003, s. 319), rozsudok z 5. júla 2012, Content Services, C49/11, EU:C:2012:419, body 42 až 44].“ Pokiaľ ide v druhom rade o otázku, či zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami spôsobom upraveným v práve dotknutého členského štátu, je potrebné uviesť, že článok 10 ods. 1 prvý pod odsek smernice 2008/48 nijakým spôsobom neodkazuje na vnútroštátne právo, a preto majú pojmy „písomne“ a „iný trvalý nosič“ uvedené v tomto ustanovení samostatný obsah. Ich výklad by nemal byť určený vnútroštátnymi ustanoveniami stanovujúcimi formu vyhotovenia zmluvy o úvere. Zatiaľ čo táto smernica nevyvedzuje pojem „písomne“, vo svojom článku 3 písm. m) uvádza, že „trvalý nosič“ znamená akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie, ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií. Zo samotného znenia článku 10 ods. 1 smernice 2008/48 vyplýva, že pojem „písomne“ sa vzťahuje na prostriedok, na ktorom je vyhotovená zmluva, pričom podpis takéhoto nosiča sa nevyžaduje. Vnútroštátny súd sa pritom konkrétne snaží zistiť, či táto smernica bráni tomu, aby členský štát stanovil vo svojej vnútroštátnej právnej úprave takúto požiadavku. V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 druhého pod odseku smernice 2008/48 týmto článkom nie sú dotknuté žiadne vnútroštátne pravidlá týkajúce sa platnosti uzavretia zmlúv o úvere, ktoré sú v súlade s právom Únie. Požiadavka podpísania písomne vyhotovenej zmluvy o úvere zmluvnými stranami, ktoré, ako vyplýva najmä z bodu 26 tohto rozsudku, vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, vyžaduje ako podmienku platnosti zmluvy, sa týka vnútroštátneho pravidla vzťahujúceho sa na platnosť uzatvárania zmlúv o úvere v zmysle uvedeného ustanovenia smernice 2008/48. Ani smernica 2008/48, ktorej cieľ spočíva v úplnej a záväznej harmonizácii v niekoľkých kľúčových oblastiach spotrebiteľských úverov, ktorá sa považuje za potrebnú na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Únii zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa uľahčil vznik riadne fungujúceho vnútorného trhu so spotrebiteľskými úvermi (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C 565/12, EU:C:2014:190, bod 42; z 18. decembra 2014, CA Consumer Finance, C 449/13, EU:C:2014:2464, bod 21, ako aj z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C 377/14, EU:C:2016:283, bod 61), ani právo Únie vo všeobecnosti takejto požiadavke nebránia.“ Pokiaľ ide v treťom rade o otázku, či sa táto požiadavka podpísania stanovená vnútroštátnou právnou úpravou môže uplatňovať na všetky náležitosti takýchto zmlúv, je potrebné poznamenať, že „zmluva o úvere“ v zmysle článku 3 písm. c) smernice 2008/48 vyhotovená v súlade s článkom 10 ods. 1 tejto smernice písomne alebo na inom trvalom nosiči musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 tejto smernice. V dôsledku toho, ako uviedla generálna advokátka v bode 35 svojich návrhov, všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy. Za týchto okolností, pokiaľ členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanoví, že požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, ani smernica 2008/48, ani právo Únie vo všeobecnosti nebránia takejto požiadavke.“

– Vzhľadom na všetky tieto úvahy je potrebné odpovedať na prvú a druhú otázku tak, že článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že: - zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, – nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí

byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice.“

11. Napriek existencii ďalších dokumentov ako súčastí zmluvy, adresa veriteľa je uvedená jasne a určito a to v časti [1] „Zmluvné strany“. Opäť ide o náležitosť, ktorej absenciu žalovaný deklaruje len z dôvodu, že obsahu svojho odporu ako ani zmluve nevenoval žiadnu pozornosť a účelom podaného odporu je len jediný zámer, a to oddialenie vzniku povinnosti zaplatiť dlh, ktorý mu vznikol z titulu čerpania úveru.

12. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje neplatnosť tejto podmienky, nie celej zmluvy. Nakoľko Zmluva o úvere bola uzatvorená riadne a platne, Žalobca považuje argumenty Žalovaného za nedôvodné.

13. Žalobca rešpektuje tú skutočnosť, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora ES nekalú zmluvnú podmienku konštatuje vnútroštátny súd ex offa bez toho, aby musel čakať, či spotrebiteľ navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená.

14. Žalovaný tvrdí, že ročná úroková sadzba (nie je v zákonnej výške podľa úrokových mier NBS v roku 2013 úvery nad 5 rokov)

15. Žalobca uvádza, že úroková sadzba vo výške 19,90 % p.a. uvedená v Zmluve, nie je v rozpore so zákonnými ustanoveniami účinnými v čase uzatvorenia Zmluvy a taktiež nie je v rozpore s dobrými mravmi. V tom čase ešte Nariadenie č. 87/1995 Z.z. neobsahovalo dojednanie „najvyššej prípustnej výšky odplaty“ ako ju dnes poznáme podľa §1a ods. 1.

16. „Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.“ Z komentára k Občianskeho zákonníku (C.H.Beck, 2015, kolektív autorov Doc. JUDr. Marek Števec, PhD., Doc. JUDr. Anton Dulak, Phd., JUDr. Anna Bajánková, JUDr. Marián Fečík, JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M., JUDr. Marek Tomašovič, PhD. a kolektív) k ustanoveniu § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy vyplýva, že dikcia predmetného ustanovenia bola prijatá s odôvodnením (odôvodnenie Výboru NRSR pre financie, rozpočet a menu), že uvedeným znením „ide o upresnenie údajovej bázy, resp. ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver; túto údajovú bázu pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia, objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu poskytuje hlásenia zverejňované štvrťročne ministerstvom financií na základe hlásení subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery.“ Ak by sa vychádzalo predsa z dikcie, že odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, úroková sadzba úveru, ktorý čerpala žalovaný by nemala prevýšiť 26,88 %. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk ako dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov je možné nájsť na webovom sídle MF: Je zrejmé, že úroková sadzba 19,90% ročne úveru túto výšku nepresahuje a teda zmluva obsahuje danú náležitosť a v primeranej výške.

17. V prípade, že zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku je táto podmienka neplatná. Námieta neprijateľnosti doložiek v zmluve su vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si uplatňuje svoj nárok na súde a nevykonáva zrážky zo mzdy sú irelevantné.

18. Na druhej strane však v prípade, ak vnútroštátny súd pri súdnom prieskume dospeje k predbežnému právnomu názoru, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľnú podmienku, druhý účastník má právo sa k tomu vyjadriť a prípadne tento názor

19. vyvrátiť. V takom prípade totiž platí, že zásada kontradiktórnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offa nekalú povahu zmluvnej podmienky informovať účastníka konania v spore a vyzvať ho, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadril spôsobom, ktorý na tento účel stanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

20. Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy podľa generálnej klauzuly neprijateľnej podmienky je totiž potrebné vykonať test proporcionality. Vlastným testom proporcionality je potrebné preveriť prípadnú existenciu nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Prítom nerovnováha v právach a povinnostiach účastníkov musí byť značná. Domnienka prípadnej značnej nerovnováhy je však vyvrátiteľná a druhý účastník môže v prípadnom súdnom spore ponúknuť všetky relevantné argumenty, ktoré by mohli aplikáciu generálnej klauzuly neprijateľnej podmienky vyvrátiť. Žalobca má za to, že zmluva obsahuje náležitosti v zmysle zákona účinného v čase jej uzatvorenia a dostatočne to aj týmto vyjadrením preukázal.

21. No koľko žalobca navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom Okresnom súde, Okresný súd Banská Bystrica dňa 2.7.2020 postúpil vec Okresnému súdu Prešov podľa § 10 ods. 3, respektíve § 14 ods. 3 Zákona č. 307/2006 Z.z. o upomínacom konaní.

22. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 29.6.2020 sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu 2.9.2020 v zmysle ktorého žalovaný popiera vyjadrenie žalobcu. Právo sa nezakladá na právnických dôvodoch. Vid' vyjadrenie žalobcu. Žalovaný trvá na podanom odpore. Zmluva o úvere č. 6270615086 zo dňa 4.7.2013 neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona 129/2010 Z.z. o úveroch a to 1) ročná úroková sadzba nie je v zákonnej výške podľa úrokových mier NBS v roku 2013 úvery na 5 rokov, 2) celková čiastka na zaplatenie - skutočná výška, 3) adresa, veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, 4) všetky predpoklady pre výpočet RPMN (matematický výpočet- vzorec) neurčitost' niektorej z náležitostí v spotrebiteľskej zmluve má ten účinok ako keby uvedená náležitosť v zmluve nebola obsiahnutá. Žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 17Co/91/2015 zo dňa 22.3.2017. Všetky zákonom vyžadované náležitosti musia mať písomnú formu. Predmetná zmluva neobsahuje okrem iného všetky predpoklady pre výpočet RPMN. Do kategórie všetkých predpokladov patrí aj matematický výpočet (vzorec), ako dospel žalobca k RPMN ktorá je uvedená v predmetnej zmluve. Žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov číslo konania 7CoCsp/6/2020 zo dňa 29.6.2020, ako aj na rozsudok Krajského súdu Prešov číslo konania je 1CoCsp/1/2020 zo dňa 25.2.2020, Krajského súdu Trnava číslo konania 9Co/235/2019 zo dňa 26.5.2020, Krajského súdu Prešov číslo konania 7Co/29/2018 zo dňa 22.5.2018, Krajského súdu Prešov číslo konania 7Co/141/2018 zo dňa 28.2.2019, Krajského súdu Trenčín číslo konania 17Co/22/2019 zo dňa 31.7.2019, Krajského súdu Trnava číslo konania 25Co/65/2019, Krajského súdu Nitra číslo konania 9CO/273/2017 dňa 12.7.2018.

23. Na výzvu súdu aby žalobca preukázal, že došlo zo strany veriteľa k posúdeniu schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov vrátane predloženia všetkých posudzovaných listín a výpisov z príslušných registrov sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu 3.9.2020. V zmysle tohto podania žalobca predkladá konajúcemu súdu súdom požadované skúmanie bonity žalovaného s tým, že deklarovaný pomer a príjem žiadateľky žalovaného banka overila z externého nezávislého zdroja Sociálna poisťovňa a akceptovala jej príjem vo výške 400 € v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletné informácie o úverových záväzkoch klienta - výdavky zo spoločného úverového registra informácií. Podľa dát z D. G. nemala žiadateľka v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy. Žiadateľ si uvádzal stav slobodný a žiadne vyživované deti. A teda finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 8000 EUR na 10 rokov z mesačnou splátkou vo výške 156 €. Žalobca konajúcemu súdu v prílohe tohto podania predkladá report so SRBI, EOS KSI a SP. S poukazom na vyššie uvedené žalobca mal za to, že súdu dostatočne preukázal oprávnenosť svojho uplatneného nároku čo do výšky aj do dôvodu a požiadal aby žalobe súd vyhovel v plnom rozsahu. Zároveň prílohou podania boli aj výpis z evidencie EOS KSI H. A. z ktorého vyplýva, že osoba nebola u nich evidovaná. Výstupné dáta ohľadom zamestnania žalovaného, ako aj zo spoločného registra bankových informácií vytlačený dňa 2.9.2020.

24. Podaním doručeným súdu 16.11.2020 sa žalobca vyjadril v tom smere, že údajne absentujúcim predpokladom pre výpočet RPMN v zmluve je podľa názoru žalovaného absencia matematického vzorca pre výpočet RPMN. Zo skutočnosti v odpore nie okrem už spomínaného matematického vzorca nie je zrejme, ktorý predpoklad považuje žalovaný za kľúčový pre výpočet RPMN. Žalobca nesúhlasí s interpretáciou, podľa ktorej má byť do zmluvy včlenený zložitý matematický vzorec pre výpočet RPMN. Dokonca obligatornosť vzorca nepredpokladá ani sám zákon č. 129/2010 Z.z. ktorý mal zaviesť transpozíciu smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23. apríla 2008 (ďalej len smernica). Účelom smernice bolo zavedenie transparentnosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v členských štátoch Európskej únie. Smernica sa zaoberá najmä potrebou zavedenia jednotnej povinnosti informovať spotrebiteľov o podmienkach úverov v reklamách, pred uzavretím zmluvného vzťahu a jednotnosť informácií v priebehu uzatvorenia zmluvného vzťahu t.j. informácie v zmluve samotnej. Ich jednotu vyjadruje článok 10 ods. 2 smernice. Transpozíciou smernice sa napokon tieto údaje premietli v slovenskom právnom poriadku ako obligatorne náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. Smernica sa výpočtu RPMN venuje osobitne v článku 19: „1. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov (čerpania, splátky a poplatky), budúcich alebo súčasných, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I časti I. Na účel výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov

ustanovených v zmluve o úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo služieb bez ohľadu na to, či sa transakcia vykoná v hotovosti, alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpanie a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, pokiaľ otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere. V prípade zmlúv o úvere s doložkami, ktoré umožňujú zmeny úrokovej sadzby úveru, a v prípade potreby poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú stanoviť v čase výpočtu, sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádza z predpokladu, že úroková sadzba úveru a ostatné poplatky zostanú fixné vo vzťahu k pôvodnej úrovni a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o úvere. V prípade potreby sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov môžu použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe I. Ak predpoklady uvedené v tomto článku a v časti II prílohy I na jednotný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nestačia alebo už nie sú prispôbené obchodnej situácii na trhu, Komisia môže určiť na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nevyhnutné dodatočné predpoklady alebo upraviť existujúce predpoklady. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 2 „Vyššie uvedený matematický vzorec v prílohe 1 smernice je zároveň uvedený aj už vo vyššie spomínanom zákone č. 129/2010 Z.z. Jeho zverejnením v zbierke zákonov má žalobca za to, že ide o údaj dostupný a známy každému občanovi Slovenskej republiky. V prílohe smernice ako aj zákona je zároveň jasne uvedená legenda, z ktorej je zrejmé, ktoré údaje sú potrebné pre dopracovanie sa k výsledku podľa smernice. Žalobca popiera, že by v zmluve chýbali predpoklady pre výpočet RPMN, dovoľuje si dať do pozornosti, že predpoklady pre výpočet RPMN sú v zmluve výslovne uvedené, a to v závere bodu 2.2 zmluvy v nasledujúcom znení: „Predpoklady výpočtu RPMN: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že Dlužníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia ZoÚ, ZoÚ zostane platná dohodnutý čas a Dlužník/Spoludlužník a Banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách ustanovených v ZoÚ. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady Dlužníka spojené so ZoÚ s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v ZoÚ“ Z vyššie uvedeného vzorca ako aj predpokladu uvedeného priamo v zmluve je zrejmé, že predpokladmi pre výpočet RPMN v zmluve sú: Výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. Žalobca sa nestotožňuje s názorom potreby uvádzania matematického vzorca pre výpočet zmluvy už okrem vyššie uvedených argumentov aj z praktického dôvodu, ktorým je absolútna nemožnosť overenia výpočtu prostredníctvom vzorca pre laika, akým je spravidla spotrebiteľ. Je silno nepravdepodobné, aby si bežný spotrebiteľ pred alebo počas procesu uzatvárania zmluvného vzťahu začal dosadzovať údaje do vzorca alebo dokonca vykonával výpočty s údajmi v dosadenom matematickom vzorci. Žalobca má za to, že zmluva obsahuje náležitosti v zmysle zákona účinného v čase jej uzatvorenia a dostatočne to aj týmto vyjadrením preukázal.

25. Súd v konaní vykonal pojednávanie, na ktoré sa žalobca nedostavil. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich doterajších stanoviskách a žiadal, aby súd povolil žalovanému splácať dlh v 30 € splátkach.

26. Uznesením č.k. 12CoCsp/22/2022 - 195 z 13. septembra 2022 odvolací súd - Krajský súd v Prešove pôvodné rozhodnutie Okresného súdu Prešov vydané v tomto konaní pod č.k. 15C/31/2020-120 zo dňa 07. decembra 2020 (ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 824 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 824 euro od 28.11.2017 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá) rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil vo vyhovujúcom výroku I. a súvisiacich výrokoch III. a IV. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odseku 17. odôvodnenia odvolací súd uviedol, že v predmetnom prípade okrem toho, že poskytnutý úver bol postihnutý sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, žalobca nemohol platne vyhlásiť jeho predčasnú splatnosť a mohol sa tak účinne domáhať len zaplatenia nevrátenej dlžnej istiny spotrebiteľského úveru, a to však len tých splátok, ktoré boli splatnými ku dňu podania žaloby, respektíve návrhu na vydanie platobného rozkazu. Z uvedeného dôvodu tak možno dospieť k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti žalobcom nebolo platné a súd prvej inštancie mal správne zisťovať tie splátky, ktoré sa stali splatnými ku dňu podania žaloby, respektíve návrhu na vydanie platobného rozkazu, a to zistiť, či žalovaná bola ku dňu podania žaloby, respektíve návrhu na vydanie platobného rozkazu v omeškaní s platením dlhu alebo nie.

27. Podaním doručeným súdu 15.08.2023 žalobca predložil súdu celkový prehľad úhrad, ktoré žalovaný vykonal na úhradu žalovanej pohľadávky spolu s úhradami po dátume 25.06.2017, teda po poslednej

platbe uvedenej v listine Aktuálny stav úveru, so započítaním na jednotlivé čiastkové nároky žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že v období od 25.08.2013 do 25.06.2017 žalovaný uhradil žalobcovi 7380,72 eur a od 02.11.2022 do 29.03.2023 žalovaný uhradil žalobcovi sumu 240 eur. Žalovaný teda celkovo uhradil žalobcovi sumu 7620,72 eur.

28. V zmysle vyjadrenia žalovaného zo dňa 01.09.2023, tento navrhuje žalobu zamietnuť poukazuje na to, že počas odvolacieho konania uhradil na účet žalobcu prostredníctvom spoločnosti RCollectors sumu 240 eur, ktorú žiada v tomto konaní zohľadniť.

29. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

30. Podľa § 369 Obchodného zákonníka (1), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné v zmluve povinnosti (2) právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia. (3) ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

31. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní v omeškaní ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutému veriteľom má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť, ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak niet podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 % vyššia ako základná úroková sadzba D. B. H. platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Podľa § 2 zákona č. 128/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene znenia niektorých zákonov h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, na účely tohto zákona sa určuje súd však z celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

34. Podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení zákonov účinného do 4.7.2014 (1) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v k 4.7.2014 (2) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitosti podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti a) druh spotrebiteľského úveru, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej miery nákladov i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú uplatnenie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobie v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny. Ak sa v rôznych podmienkach uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatňovaných úrokových sadzbiach spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (1) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak PZ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) - k), r) a y) (2) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jedno rázové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vykonal v konaní dokazovanie a to ak schválnym stavom úveru ku dňu 31. 8. 2019 Poštovej banky a.s. - žalobcu zo dňa 2. 9. 2019 na č. I. 5-6, doručenkou žalovaného na č. I. 7, podacím hárkom č. EPH110179584 na č. I. 8, podacím hárkom č. EPH 171986434 na č. I. 9,

predžalobnú výzvu žalobcu adresovanej žalovaného zo dňa 26.8.2019, výzvou na úhradu dlžnej sumy žalobcu adresovanej žalovaného zo dňa 27.11.2017 na č. I. 12, upozornením - výzva na splatenie dlžnej časti úveru žalobcu adresovanej žalovaného zo dňa 30.10.2017 na č. I. 12, zmluvou o úvere lepšia splátka uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou dňa 4.7.2013 na č. I. 13, vyhľadávaním v obchodnom vestníku na meno žalovaného na č. I. 14, listinu označenú ako priemerné úrokové sadzby z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny na č. I. 24, výpisom z obchodného registra žalobcu I. E. J. K. XXX/X na č. I. 41- 51, evidenciou v D.- G. H. A. zo dňa 2.9.2020 na č. I. 76, listinou označenou ako Vstupní data na č. I. 76, zo SRBI zo dňa 2.9.2020. Po zrušení pôvodného rozhodnutia odvolacím súdom súd vykonal dokazovanie žalobcu na čísle listu 203 až 208 a podaním žalovaného na čísle listu 212 až 220.

38. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.8.2019 žalobcu zo dňa 2.10.2019 na č. I. 5 a 6 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 8000 €, pričom žalovaný zaplatil žalobcovi 46 splátok po 156 € čo spolu predstavuje 7176 € ako aj jednu splátku vo výške 1 €. Rozdiel medzi celkovou výškou úveru 8000 € a v splátkach splatenú sumu 7177 € predstavuje sumu 824 €.

39. Listom označeným ako upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru žalobcu adresovanej žalovanému zo dňa 30.10.2017 zaslaným žalovanému dňa 3.11.2017 v zmysle predloženého podacieho hárku žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 30.10.2017 pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvu o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 806 €. V prípade ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať od žalovaného úhradu celej úverovej pohľadávky.

40. Listom označeným ako výzva na úhradu dlžnej sumy žalobca oznámil žalovanej, že jeho pohľadávka sa k 27.11.2017 stala splatnou v celom rozsahu; táto listina bola žalovanému doručená 7.12.2017 podľa priloženej doručky.

41. Listom zo dňa 26.8.2019 označeným ako predžalobná výzva žalobca oznámil žalovanému že, ak dôjde k úhrade je dlhu do 4.9.2019, žalobca podá na príslušný Okresný súd návrh na vydanie platobného rozkazu.

42. Zo zmluvy o úvere lepšia splátka uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným 4.7.2013 vyplýva, že žalobca zisťoval od žalovaného údaje o jeho zamestnávateľovi, ktorým bola spoločnosť Hurka, s.r.o., kde je žalovaný zamestnaný od 9.8.2012, jeho čistý mesačný príjem predstavuje 400 €, počet vyživovaných detí 0, dôchodok aj iný mesačný príjem nie je uvedený žiadny a mesačné splátky iných úverov a pôžičiek sú uvedené vo výške 0, rodinný stav žalovaný uvádza ako slobodný. V zmluve bola výška úveru uvedená 8000 €, výška mesačnej splátky 156 €, výška úrokovej sadzby 19,9% ročne, výška splátky z poplatkom zo správ úverového účtu bola uvedená vo výške 156 €, RPMN banky bola uvedená vo výške 22,49 %, priemerná RPMN na trhu sa uvádza vo výške 13,79%. V zmluve je uvedená celková výška nákladov sumou 10.864,48 €. V zmluve bol dohodnutý dátum prvej splátky 25.8.2013 a dátum konečnej splatnosti úveru 25.7.2023. Dátum každej ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci. Počet mesačných splátok bol uvedený vo výške 120.

43. Priemerné úrokové sadzby úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny uvádzajú za 2. štvrtrok v roku 2013 pre domácnosti - spotrebiteľské a ostatné úvery priemernú RPMN vo výške 13%.

44. Z evidencie EOS- KSI H. A. zo dňa 2.9.2020 vyplýva, že žalovaný v tomto registri nie je evidovaný.

45. Z listiny označenej ako vstupní dáta na č. I. 76 vyplýva, že žalovaný je u zamestnávateľa zamestnaný od augusta 2012 z vymeriavacím základom 360 € s počtom dní poistenia 70.

46. Z registra SRBI zo dňa 2.9.2020 vyplýva, že žalovaný bol dlžníkom pôžičky, resp. úveru zo dňa 21.5.2013. Celková čiastka predstavovala 5.000,- € a mesačnú splátku 118 €, ako aj z úveru zo dňa 22.4.2010 kde celková čiastka predstavovala 1.000 € a mesačná splátka 27 € ako aj z kontokorentného úveru zo dňa 15.10.2008.

47. Z takto vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že ročná úroková sadzba uvedená v zmluve vo výške 19,9 % nebola neprimeranou a to s poukazom na to, že hoci v tomto období kedy bola uzatvorená zmluva o úvere teda ku dňu 4.7.2013 nariadenie vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb. neustanovovalo najvyššiu prípustnú výšku odplaty, následne tieto ustanovenia boli do právneho poriadku Slovenskej republiky zavedené a v zmysle týchto ustanovení odplata pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb. Pre uvedené obdobie 2. štvrtroka roka 2013, dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby pre spotrebiteľské úvery predstavoval výšku 26%. Súd mal za to, že v zmluve dohodnutý úrok vo výške 19,9 % je primeraný, nakoľko nedosahoval dvojnásobok priemernej úrokovej miery za predmetné obdobie.

48. Súd mal za to, že v predmetnej zmluve neabsentuje výška, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, nakoľko je zrejmé, že zo zmluvy o úvere jasne vyplýva, že výška splátok je 156 €, počet splátok je 120 a termíny splátok sú vždy k 25. dňu v mesiaci.

49. Zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 4.7.2013 vyplýva, že v nej nebola uvedená podstatná náležitosť a to celková čiastka na zaplatenie, ktorú vyžaduje § 9 ods. 2 písmeno j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Uvedenú podstatnú náležitosť zmluvy nemožno nahradiť tým, že vo formulárovej zmluve žalobca uvedie celkovú výšku úveru ako to bolo v tomto prípade 8 000 € a celkovú výšku nákladov vo výške 10 864,48 €. Vzhľadom k tomu, že sa absenciou v tejto podstatnej náležitosti zmluvy o úvere zákon č. 129/2010 Z.z. v § 11 ods. 1 písm. b) spája sankciu bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru je potrebné predmetný úver za takýto považovať.

50. Súd mal za to, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňu a žalovanou 4.7.2013 neobsahuje podstatnú náležitosť vyžadovanú zákonom č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 2 písm c) a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť. Za splnenie tejto povinnosti nemožno považovať uvedenie adresy sídla právneho predchodcu žalobcu v záhlaví zmluvy v rámci jeho ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje vyplývajúce z výzvy z obchodného registra a umožňujú identifikovať právneho predchodcu žalobcu nezameniteľným spôsobom ako poskytovateľa úveru žalovaného z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinného v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, alebo sťažnosť mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše v prípade bánk pôsobiacich tak ako žalobca na území celého Slovenska prostredníctvom pobočiek, nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť nemohla byť vybavená v niektorej z nich v mieste najbližšom bydlisku spotrebiteľa. S neuvedením tejto náležitosti zákon č. 125/2010 Z.z. v znení účinného v čase uzatvorenia zmluvy ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Je bez právneho významu prípadné tvrdenie, podľa ktorého spôsob čerpania úveru a spôsob uplatnenia reklamácie boli upravené v obchodných podmienkach a všeobecných obchodných podmienkach vo veci neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 priamo uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti vymenované v ustanovení. Požiadavka zákona na uvádzanie týchto náležitostí so zmluvou súvisiacich o spotrebiteľskom úvere jednoznačná, a náležitosti uvádzať v iných dokumentoch zo zmluvou súvisiacich, ako sú napríklad Obchodné podmienky. (rozsudok Krajského súdu Prešov 7Co/15/2018 z 20.10.2018).

51. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 treba uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že sankcie za neuvedenie niektorých náležitostí uvádzaných v smernici o spotrebiteľských úveroch musia byť primerané, teda, že nie každé neuvedenie údajov v Zmluve o úvere má viesť k bezúročnosti a bezpoplatkovosti tejto zmluvy. V prípade, ak zákon, ktorý takúto smernicu transponoval nespĺňa takúto požiadavku, je potrebné s ohľadom na to, že do vnútroštátneho práva prevzatá smernica už nemôže mať priamy účinok, sa pokúsiť vyložiť zákon (vnútroštátne právo) v súlade s touto smernicou, t.j. vykladať zákon eurokonformne. Avšak eurokonformný výklad nie je neobmedzený. Medzou eurokonformného výkladu je rešpekt k všeobecným právnym zásadám, ktoré nemôže eurokonformný výklad porušovať; súd aplikujúci právo sa nemôže uchýliť k eurokonformnému výkladu, ktorý by bol contra legem (rozsudok Súdneho dvora C-268/06 bod 100 a rozhodnutia v bode uvedené). V danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch vyslovene pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyžadoval uvedenie aj celkovej čiastky na zaplatenie úveru, pričom žiadnym výkladom iba výkladom, ktorý by bol contra legem, t.j. proti samotnému zneniu zákona, by bolo možné nepovažovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo nie je prípustné, nakoľko by to bolo v rozpore s jasným zrozumiteľným znením zákona, a tým pádom v rozpore s požiadavkou právnej istoty. Preto je námietka žalobcu ohľadne neuvedenia celkovej čiastky úveru nedôvodná.

52. Zákon č. 129/2010 Z.z. v § 11 ods. 2 spája rovnako sankciu bezúročnosti a bez poplatkovosti s porušením povinností veriteľa podľa § 7 ods. 1 za hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa považuje posudzovanie schopnosti bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom v stave spotrebiteľa, alebo bez prihliadnutia údajov z príslušnej databázy, alebo registra na účely posudzovania schopnosti úver splácať. Súd má v tomto konaní za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno v tom smere, že by bol pri posudzovaní schopností žalovaného splácať úver postupoval s odbornou starostlivosťou a to preto, že všetky listiny, ktoré boli na preukázanie tejto skutočnosti súdu doručené boli z roku 2020, pričom zmluva o úvere bola uzatvorená v roku 2014. Navyše z týchto listín vyplýva, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere žalobca mal príjem z vymeriavacím základom 360 € pričom už

v tom čase mal evidované 3 ďalšie úvery. Údaje o samotných výdavkoch žalovaného sa v týchto listinách nenachádzajú. Z týchto údajov môže mať súd vážne pochybnosti o tom, že žalovaný bol schopný v roku 2014 splácať mesačné splátky vo výške 156 €. Aj z tohto dôvodu je preto potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

53. Podľa zmluvy o úvere lepšie splátka dňa 03.07.2013 žalovaný mal uhradiť žalobcovi poskytnutý úver v mesačných splátkach po 156 eur splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc 1. splátkou dňa 25.08.2013. Ku dňu podania žaloby v tomto konaní dňa 15.10.2019 bolo splatných spolu 74 splátok (74. splátka splatná 25.09.2019). Nakoľko úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov žalovaný mal povinnosť vrátiť žalobcovi istinu vo výške 8000 eur. Pri výške splátok 156 eur mesačne, tak ako boli dohodnuté, istina v celkovej výške 8000 eur bola splatná v 51 splátkach, pričom splatnosť poslednej nastala 25.10.2017 a 44 eur z 52. splátky bolo splatných 25.11.2017. (Vzhľadom na podanie žaloby dňa 15.10.2019 nedošlo k premlčaniu žiadnej nezaplatenej splátky v trojročnej premlčacej lehote.) Ako vyplýva z vyjadrenia žalobcu doručeného súdu 15.08.2023 žalovaný v období od 25.08.2013 do 29.03.2023 žalobcovi uhradil spolu sumu 7620,72 eur. Žalobca uvádza, že z tejto sumy počas konania v tejto veci od 02.11.2022 do 29.03.2023 bolo uhradených 240 eur, čo vo svojom vyjadrení zo dňa 01.09.2023 potvrdil aj žalovaný. Na úhradu celej dlžnej sumy 8000 eur tak žalovanému zostáva doplatiť 379,28 eur. Žalobca má zároveň právo na úhradu úroku z omeškania vo výške 5% ročne od 28.11.2017 (v zmysle návrhu žalobcu, pričom ide o dátum neskorší ako nastala splatnosť jednotlivých neuhradených splátok) a to z jednotlivých dlžných súm tak ako sú uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (s poukazom na uskutočnené úhrady po podaní žaloby). V tejto výške preto súd žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

54. Žalovaný v odpore doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica 28.11.2019 uznal, že je žalobcovi dlžný sumu 619,28 € a tieto žiadal zaplatiť mesačnými splátkami po 20 € mesačne. Na pojednávaní dňa 07.12.2020 žiadal povoliť splátky po 30 eur mesačne s poukazom na svoj príjem vo výške 24,95 eur pričom uviedol, že išlo o rodinné prídavky. Súd s poukazom na právny názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Prešove č.k. 12Csp/22/2022 - 195 zo dňa 13. septembra 2022 povolil žalovanému splácať dlh mesačnými splátkami po 30 eur, pričom vychádzal z konkrétnych okolností prípadu. Prihliadol na osobné a majetkové pomery sporových strán, teda na to, že na strane veriteľa ide o banku, právnickú osobu zriadenú za účelom podnikania v osobitnom bankovom sektore na strane žalovaného ide o spotrebiteľa bez evidentného markantného príjmu a to aj s poukazom na zisťovanie bonity tak ako je uvedené vyššie. V danom prípade súd povolil splácať pohľadávku na istine 379,28 eur v splátkach vo výške po 30 eur, teda istina bude splatená v po trinástich splátkach, pričom ide o dobu o niečo dlhšiu ako 1 rok, čo sa súdu javí ako primerané, osobitne k platobnej schopnosti žalovaného, ktorý je poberateľom rodičovského príspevku a evidentne počas odvolacieho konania prejavil snahu o plnenie záväzku v splátkach, pričom aj s poukazom na dobu trvania omeškania žalovaného doba, počas ktorej sú umožnené plnenia v splátkach, nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa a neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa. Lehota na plnenie pri istine je určená tak, aby ich dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami.

55. Podľa § 251 Csp trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

56. Podľa § 255 ods. 1 Csp, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 255 ods. 2 Csp ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. S prihliadnutím na to, že žalovaný uznal, že je dlžný sumu 619,28 € a zároveň žalobca až vo vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené po vydaní zrušujúceho uznesenia odvolacím súdom dňa 15.08.2023 prehľadom realizovaných platieb zo strany žalovaného rovnako deklaroval že ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil žalobcovi sumu 7380,72 eur, a teda oproti poskytnutej výške úveru 8000 eur mu neuhradil sumu 619,28 eur má súd za to, že žalobca bol v konaní v plnom rozsahu neúspešný a preto nemal právo na náhradu trov konania. Žalovaný bol v tomto konaní v plnom rozsahu úspešný, avšak podľa obsahu spisu mu žiadne trovy konania nevznikli preto mu súd právo na ich náhradu nepriznal.

59. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.